

них питань, пов'язаних з окремими аспектами людського капіталу, зокрема з рішенням соціально-економічних проблем, які супроводжуються негативними тенденціями глобального характеру. Україна за роки незалежності втратила значну частину людського капіталу через закриття наукових шкіл, обмеження галузі використання кваліфікованої праці, закриття високотехнологічних виробництв, деформаційні процеси в освітній сфері та на ринку праці, а також еміграцію наукових та інженерних кадрів. Підприємства України в сучасних умовах мають гостру потребу у співробітників, що володіють здібностями приймати самостійні рішення, відповідальністю за якість виготовленої продукції, творчими навичками, знаннями сучасних технологій бізнесу та інше. Людський капітал бере безпосередню участь у реалізації стратегії, від того, наскільки підготовлений і мотивований даний нематеріальний актив, залежить одержання прибутку підприємства в різних аспектах діяльності, починаючи від впровадження інноваційних технологій у процес виробництва та закінчуючи розширенням ринків збуту і залученням нових клієнтів, що забезпечує збільшення вартості підприємства в довгостроковій перспективі. Лояльність клієнтів, торгівельна марка, інноваційні підходи, корпоративний клімат – всі ці чинники є складовими процесу збільшення вартості підприємства і не досяжні ніяким іншим шляхом, крім як зусиллями персоналу [2, с. 49].

В умовах постійно зростаючого конкурентного тиску та глобалізації ринку виграють тільки ті підприємства, які коштують дорожче інших і постійно за цим стежать. Основною причиною не-ефективної діяльності підприємств є низька мотивація працівників до навчання і підвищення свого професійного рівня. Для стратегічного розвитку людського капіталу України та досягнення рівноваги і збалансованості економіки в умовах глобалізації необхідне ефективне впровадження філософії корпоративної соціальної відповідальності та модернізація державної політики в галузі освіти, а саме, створення системи освіти, орієнтованої на формування та розвиток навичок і компетенцій людини, необхідних для інноваційної діяльності.

Таким чином, людський капітал в умовах глобалізації виступає основним чинником зростання економіки України, радикальних структурних змін і сталого високого рівня конкурентоспроможності, оскільки він формується завдяки інвестиціям і накопичується людиною для зростання продуктивності праці та ефективності виробництва. Саме тому дані аспекти потребують подальшого наукового дослідження в майбутньому та пошуку найбільш актуальних рішень.

Перелік посилань:

1. Друкер П. *Эффективное управление. Экономические задачи и оптимальные решения* / П. Друкер. – М. : ФАИР-ПРЕСС, 2001. – 264 с.
2. Нильс-Горан Ольве. *Сбалансированная система показателей: практическое руководство по использованию* : [пер. с англ.] / Ольве Нильс-Горан, Жан Рой, Магнус Ветер. – М. : Вильямс, 2006. – 304 с.
3. Приймак В. І. *Актуальні проблеми та перспективи розвитку людського капіталу в Україні* / В. І. Приймак, С. М. Гинда / *Економіка і організація управління*. – 2014. – № 4 (20). – С. 199-204.

DISCRIMINATION OF UKRAINIAN HARD-WORKING WOMEN: WHO ARE THE TRUE MOTHER-HEROINES?

O. Vinska, PhD (economics), Associate Professor

V. Tokar, Dr. (economics), Associate Professor

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

Responsible motherhood is one of the key virtues in the modern overpopulated world with scarce resources. The wide range of affordable birth control methods made significant contributions to liberation of women from daily drudgery and lost opportunities. Modern contraception methods enabled females to master their future pursuing education and well-paid high-skill jobs. Motherhood is not the inevitable burden any more, but a matter of personal choice defined by internal desire and responsibility. Motherhood is not limited to simple giving birth to as many babies as possible, it also means providing food, shelter, education and various talent trainings for children shaping them as competitive and productive community members.

The vast majority of Ukrainian women consider family planning to be the proof of responsible adult behavior. Low wages challenge Ukrainian mothers, but they manage somehow to survive and raise one or two kids relying only on hard work without complaining and asking for help from the state. Statistics proves that children raised in such families have good education and nurture improving their chances for success. However, some women consider their motherhood as the main life-long business project liter-

ally viewing their wombs as profitable assets. This layer of females prefers to spend their lives relying on numerous state subsidies and privileges at the expense of hard-working and responsible taxpayers.

Ukrainian legislation declares such women mother-heroines if they give birth to and bring up till 8 years old at least five children [2]. As a rule, such «heroines» reside in the least developed regions of Ukraine. Taxpayers are supposed to pay for their «heroism» including 50 percent discounts for the rent of a house or an apartment, utility payments and phone bills. So-called «mothers-heroines» also enjoy additional vacations, early retirement and tax remissions [1, 3]. The state is responsible for providing them with a condominium or a house with no compensation. Besides, children of such females qualify for 100 percent coverage of high school and university tuition having a protected admission quota not depending on their educational achievements [4-7].

Unfair privileges for «mothers-heroines» and discrimination towards responsible mothers and fathers played a significant role in increasing rates of emigration and refrain from paying taxes. Future Ukrainian success as a modern and civilized nation heavily depends on effective destruction of diehard soviet traditions to award spongers at the expense of toilers, who really deserve our accolades and support.

References:

1. *The Labor Code of Ukraine* [Online], available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/322-08/print1477604055886008>.
2. *Presidential Decree of Ukraine «On Honorary Titles of Ukraine»* [Online], available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/476/2001/print1477604055886008>.
3. *The Law of Ukraine «On Pensions Granted for Outstanding Services for Ukraine»* [Online], available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1767-14/print1477604055886008>.
4. *The Law of Ukraine «On Protection of Children»* [Online], available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2402-14/print1477604055886008>.
5. *The Law of Ukraine «On Social Housing Stock»* [Online], available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3334-15/print1477604055886008>.
6. *The Law of Ukraine «On the Compulsory for All State Pension Insurance»* [Online], available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1058-15/print1477604055886008>.
7. *The Law of Ukraine «On Vacations»* [Online], available at : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/504/96-ep/print1477604055886008>.

ОЦІНЮВАННЯ ТРИВАЛОСТІ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ

Т.Б. Вітряк, к.е.н.

Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України, м. Київ

Однією з характерних рис безробіття в Україні є зростання її тривалості. Статистичні органи і служби зайнятості зазвичай аналізують вплив різних чинників на тривалість пошуку роботи шляхом побудови групувальних таблиць, що зв'язують інтервали часу пошуку роботи з соціально-демографічними групами населення [1].

Однак оцінюючи тривалість безробіття в деякому календарному періоді, втрачається частина інформації про тих безробітних, які вже шукали роботу в попередньому періоді, і про тих, хто перейшов у наступний період, так і не знайшовши роботу. Ця проблема тісно пов'язана з аналізом подій, що розвиваються в часі. Такого роду статистичні дані називають даними з часом життя чи типу часу життя.

В аналізі даних типу часу життя особливий інтерес представляють група або групи об'єктів (індивідуумів), для кожного з яких визначено точкова подія, яка умовно має назву – відмова. Відмова відбувається після деякого інтервалу часу – напрацювання до відмови – для кожного об'єкта тільки один раз. У нашому випадку під напрацюванням до відмови будемо розуміти тривалість безробіття.

Неповне спостереження напрацювання до відмови називається усіченим справа чи цензуруванням. Зауважимо, що, як і відмова, цензурування є точковою подією, а період спостереження цензурованих об'єктів повинен реструватися.

Для дослідження моделі, в якій оцінюється тривалість періоду безробіття в разі цензурування, доцільно використовувати методи, засновані на функції правдоподібності.

Модель оцінювання тривалості безробіття дозволяє дати оцінку факторів, що впливають на тривалість пошуку роботи, наприклад, наявність певного рівня освіти збільшує або скорочує термін очікування роботи незалежно від інших соціально-демографічних характеристик особистості.

Перелік посилань:

1. *Марченко І. С. Довготривале безробіття в Україні / І. С. Марченко // Демографія та соціальна економіка. – 2013. – № 2. – С. 224-233.*